

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A király köszönete.

Pécs, 1900. augusztus 24.

Az igaz alattvalói hűség, a legbensőbb tisztelet és rajongó szeretet, amely fölséges Urunk, Királyunk fölkezt személye iránt az 5 születésének hetvenedik évfordulója alkalmából az egész magyar nemzet részéről oly elemi erővel nyilatkozott meg, visszhangra talált az ünnepekt király nemes szívében, minnek lélekemelő bizonyosságául a következő legfelső kéziratot intézte Széll Kálmán, magyar miniszterelnökhöz:

Kedves Széll! Hetvenedik születésnapom alkalmából a magyar korona országainak összes lakosságától oly számos szerencse- és üdvökvánat érkezett Hozzám és a hűség is oly sokféle alakban nyilvánult, hogy a Személyem iránt való általános ragaszkodás lélekemelő módon nyert kifejezést.

Mélyen meghatottan utasítom Önt, hogy legmelegebb és legbensőbb köszönetemet, mely még a legtávolabbi kunyhóba is eljusson, országszerte hirdesse.

Tudják meg Magyarország népei, hogy életemet javukra szenteltem, hogy boldognak érzem Ma-

gamat jólétüket előmozdítani, hogy a hűség, hazafiság és kölcsönös bizalomban látom azon erős támaszokat, melyeken a haza jövője nyugszik.

A mindenható Isten áldja meg és oltalmazza azon kapcsolót, mely Engemet népemmel összeköt.

Kelt Ischlben, 1900. évi augusztus 19-én.

Ferenc József s. k.

Széll Kálmán s. k.

Szövetkezeti biztosítás.

Pécs, 1900. augusztus 25.

A gazdák biztosító szövetkezete tárgyában lapunk szerdai számában megjelent cikkre vonatkozólag az ellennézetűek táborából kaptuk az alábbi cikket, mely a kérdést más oldalról világítja meg. Igazán helyes ítélet bármely ügyben is csak mindkét fél meghallgatása után lévén hozható, közöljük ezt a választ a következőkben:

„Gazdák biztosító szövetkezete” címen vezércikk jelent meg, melyből nemcsak jó magam, de a „Pécsi Figyelő” olvasó közönsége is megtudta, hogy a biztosítás hasznos, üdvös intézmény; megtudta, hogy pár társulat azon van, hogy

a biztosító közönség érdekeit tőle telhetőleg megóvja; megtudta, hogy vannak esetek, ahol a biztosító társulatok a kár rendezését olykor békés uton végrehajtani nem tudják s ilyenkor független magyar bíróságaink segélyét veszik igénybe, hogy ezáltal igazságos becslést fogantossanak; megtudta, hogy az ily késedelmes esetekben a károsult fél a késedelem által újabb kárt szenved; megtudta, hogy volt ily eset nem egy, de számtalan; megtudta, hogy a jégbiztosítással foglalkozó intézetek az évek során át ezen üzletágból reájuk hárult veszteségeken olyként igyekeztek legalább némileg segíteni, hogy egymás közt kartelt kötöttek s ezen kartel a cikk szerint felér egy kisebb kaliberű jégveréssel, — mert drága a díj!

Megtudta, hogy van most egy új biztosító szövetkezet, amelybe ha belép a kis, vagy középbirtokos, akkor osztozódik a szövetkezet által elért nyereségben.

Megtudta, hogy a szövetkezet Baranyamegyében, Pécsen vezérképviselőséget állított, ahol jól és olcsón lehet assecurálni.

És most jó magyar közönség, tessék besétálni, tessék assecurálni, olcsón, jól!

A t. cikkirő Ur biztosítási tisztviselő lehet, aki ezen a pályán valószínűleg még nem sajátított el elég szakképzettséget.

E sorok írója szintén biztosítási hi-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Somogyországból.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Írta: Németh Péter.

Soha kedélyesebb, igazabb, életrevalóbb népet nem ismertem a somogyinál. Mihelyt a somogyi határon átlépünk, egész külön kis országban találjuk magunkat, a híres Somogyországban. Megőrizte még az egész megye régi tősgyökeres magyar voltát, minden somogyi tudja még, hogy mi az igazi magyar virtus. Nem hiányzik belőle az ős humor, csupa kedély és a megtestesült szókimondás az igazi somogyi ember. Földje is Istenáldotta föld, nemcsak a mindennapi kenyeret termi meg, maradnak még mulatásra szánt fillérek is bőven. S csakugyan sehol az országban nem mulatnak annyit, mint Somogyországban, s ha valaki magyarosan, magyar módra akar vigadni, akkor ránduljon át Somogyba és tanulja azt meg a jó somogyiaktól. A magyarok legnagyobb költője énekelte:

»Ha a föld Isten kalapja
Hazánk bokréta rajta!»

E bokrétaban pedig a legszebb virág, te vagy szép Somogyország. Nem hiányzik az üzleti szellem sem a somogyi népből s egy igazi somogyi túljár a legkőrmöntontabb kalmár eszén is. Nincs is itt üzletpangás, nem ismerik azt a nagy szegénységet, Somogy megye

Magyarország Kanaánja, itt még a régi jó idők járnak; a régi jó idők régi jó emberei.

És minden somogyi ember valóságos anekdota kincs, különösen a régi nagy alakokról járnak szájról-szájra a vidámabbnál vidámabb anekdoták. A Somsich grófról, a Forgách grófról, az Ivánkovitsokról és a megye több nagy birtokosairól Tóth Béla tollára méltó históriákat regélnek mindenütt. Különösen az öreg Somsichról, a ki még egy évtizeddel ezelőtt négyökrös fogaton járta be a vidéket, azután gróf Forgáchról, a gombai birtokosról, a kinek mindene volt, még jó kedve is, csak pénze nem volt sohasem.

Az öreg Forgách grófról, a volt gombai birtokosról mesélik:

Nagy vadászatot rendezett Döry Józset, a melyre a somogyi gentrik mind meg voltak híva. Természetesen, mint minden sportmulatságról és szórakozásról, ugy ezen vadászatról sem hiányozhatott a derék Forgách gróf. Megjelent az ő szokott kopottas, rég elayűtt vadászruhájában, szinte lerítt az egész megjelenéséről, hogy ő méltósága ismét »pillanatnyi pénzzavarban» szenved.

A somogyi urak összebeszéltek, hogy gr. Forgách pillanatnyi pénzzavarán bármi módon is, de segítenek, tudták, hogy Forgách, ha szegény is, de régi főuri gögjét megtartotta és a felajánlott segélyt el nem fogadná. Más utat-módot találtak tehát, egy kis tréfa nem fog ártani az öreg urnak — úgy vélték s a mellett az öregnek meg is lesz a haszna mellette.

A Döryek és a gróf Somsichok hamarosan összetettek kerek ötszáz pengőt, azután ünnepélyesen kijelentették, hogy az ötszáz frt mint kitűzött jutalomdíj, azé lesz, a ki a legelső szarvast fogja elejteni.

Az öreg Forgách gróf alig birt a bőrében megmaradni, biztosra vette, hogy az övé lesz az ötszáz forint, mert már tapasztalatból tudta, hogy a vadászatoknál kitűzött díjakat eddig rendszeren ő vitte el. Célozni ugyan nem tudott, de csodálatosképp mégis mindig ő bizonyult a vig cimborák között a legjobb lövőnek.

Másnap korán reggel megfajták a vadászkürtöket, a vadászebek vidáman csaholtak s messze bekalandozták az erdőket, mezőket, hogy felhajtsák a nemes vadakat. A vadászok között a legelső helyen ment az öreg gróf Forgách, arca sugárzott az örömtől, szinte látszott rajta, hogy milyen nagy benne az önbizalom s nem is tudna mást elképzelni, a ki a legelső szarvast elejthetné. Kölcsönzött vadászfegyverét erősen szoritotta kezében, ujjai mindig a ravaszon voltak, nehogy a kedvező pillanatot elmulasztassa.

Egyszerre a vadászkutyák falkája egy erdei tölgy előtt kezdett hangos csaholással ugrádozni. Biztosan valami nemes vadat vertek föl a bozótból s az helyezkedett védelmi állásba a tölgyfa mellé. Gróf Forgách pár lépést előre tett s csakugyan egy remek idomu szarvast pillantott meg.

Célzott és lött . . .

Egy vadászkutya hangos vonítással öszszergyott, egy darabig kapargálta maga körül

vatalnok s hogy nevét, cégérét el nem árulja, azért van, mert nem akar magának reklámot csinálni, — ellenben, mert a cikkíró kollega vezércikkéből sok hiányzik, amit még a publikum nem tud — s mert az a véleménye, hogy a biztosító közönségnek, mielőtt besétál, még sok mindent kell tudnia, hát kiségti a kollega urat és elmondja mindazt, amit ő elmondani elmulasztott.

A biztosító részvénytársaságok az utóbbi évek folyamán és mert a díjak aránytalanul alacsonyak s így a díjbevételek a károk fedezésére elégtelenek voltak, bizony alig fizettek osztalékot s amennyiben csekély osztalék fizetése mégis lehetséges volt, úgy az tisztán azért történt, mert a tekintélyes alap és tartalék tőkék hozama mégis szolgáltatott rendes polgári kamatként 4—5%-ot. Jó lesz, ha ez iránybani állításaimról a cikkíró ur meggyőződik.

Honnan vesz majd esetlegesen alacsonyabb díjak mellett, kevesebb alap- és tartaléktőke birtokában a szövetkezet nagyobb nyereséget, hogy feleinek, tagjainak osztalékot fizethessen, azt még a cikk sem mondja meg.

Hány biztosító részvénytársaság fedezte az utóbbi évek sanyaru veszteségeit éveken át gyűjtött tartaléktőkéinek felemésztése, sőt részvénytőkéinek részbeni feláldozása mellett?

És ily időkben beszél a cikk olcsóbb díjak mellett 10—12% nyereségekről?

Hiszen akkor ez a vezércikk édesgeti szép ígéretekkel a publikumot a szövetkezethez!

És miként válthatók be azok a szép ígéretek?

Megmondjuk:

Van még egy törvény nagy Magyarországon, mely úgy intézkedik, hogy a

szövetkezeti tag osztozkodik a nyereségben; ezt elmondta a cikkíró ur; de nem mondja meg, miszerint az idézett törvény szerint a tagok kölcsönösen viselik a szenvedett veszteségeket is.

Mármost ha a részvénytársaságok a mai díjtételek mellett alig tudják a bevételekből a károkat fedezni, dacára, hogy teljesen szervezve, nagy alap és tartaléktőkékkel bírva működnek; honnan veheti a szövetkezet a kilátásba helyezett nyereségosztalékot?

A külföldi példák szerint nyereséget nem fizethet, a hazai szövetkezeti példák pedig keserű veszteségekről számolhatunk, mely veszteségeket ez a jó magyar nép még ma sem heverte ki.

Mármost, ha a szövetkezet nyereségeket akar elérni, akkor feltétlenül magasabb díjat kell szednie, mint a részvénytársaságok s ha alacsonyabbakat szed, akkor majd megszaporodik ez az alacsony díj a veszteségek miatt kivetendő, előre meg sem határozható arányu utánfizetésekkel.

És most jó magyar nép — tessék besétálni, most már megállapítható, hol előnyösebb biztosítani, vajjon kellő biztosítékot nyújtó konsolidált részvénytársaságoknál, avagy még bizonytalansággal küzdő s esetlegesen veszteségi hányadot is behajtó szövetkezeteknél!?

Hirek.

Pécs, 1900. augusztus 24.

Levél a fürdőből.

Édes Lilikém!

Szervusz édes bogaram! Haragszol mi? hogy oly soka mit sem hallatok magamról. De hát tudod, igen jól mulatok. Oly sok a fürdővendég. Aztán van ám köztük sok gavallér is; máris többeket ismerek. No, de hagyjuk

ezt, erről majd a másik levelemben. Inkább megírom, mily nagyszerű kalandom volt a vonaton. Pompás!

Hát tudod, amint elutaztam, magam voltam az egész kocsiiban. Jaj, de szörnyen unatkoztam. Ugy, de úgy szidtam azt a sok lérfit, hogy lehetnek oly figyelmetlenek, nem jönnek mulattatni. Bezzeg, ha nem kellene, akkor jönnek. Ugy toppantottam mérgemben a lábammal és abban a pillanatban belép egy öreg ősz bácsika. No, gondoltam magamban, ha más nincs, ez is jó lesz, ha másra nem, hát elmókázni vele. Örültem, mily jól elfogok bolondozni az öreggel. De képzeld Valóságos dandy volt Egyenest odalépett hozzám és gondold mit mondott?

— Aranyos nagysád, kérek abból a szegfűből legalább csak egy szálat

Felkeltem s amugy fővárosiasan fölülről le, jól végig mértem s hirtelen sarkon fordultam.

Én azt gondoltam, valami öreg pensionátus, ki csak mindenkit lányának és fiának szólít. És no lám, ez nagysádnak címez, be sem mutatkozik, szegfűt kér, abból, a mit Ő adott Itt ugyan jó lesz vigyázni, gondoltam. De ugylátszik neki is felnyitott a szeme, mert a mint sarkon fordultam, hirtelen bocsánatot kért tolakodásáért és bemutatkozott.

Valami Erdélyi Valérnak mondta magát. Ugy-e jó hangzatos név, de csak ne volna viselője oly öreg.

Én illedeimesen meghajoltam s leültem. De ő nem hagyta abba a megkezdett társalgást.

— Hová tetszik utazni aranyos nagysád? — kérdezé.

— Balaton-Füredre, bácsika.

— Bácsika? — nevetett az öreg, — aztán csak ily egyedül, nem fél?

— Óh nem, ott vár a néném, válaszoltam bátran.

Az öreg kezdett érdekes lenni. Leült velem szemben, felrakta monokliját, tudod éppen úgy, mint Ő.

Megtudtam volna csokolni . . . na persze nem őt, hanem a nagy Ő-t, ha az lett volna.

— Ugy, ha megengedi, elkisérem odáig, legalább leszek lovagja, ki legszentebb köteles-

a bozótot, azután kiszenvedett. Az erdő csak úgy rengett a vadásztársaság kacajától, az öreg Forgách gróf azonban nem jött zavarba, mert a szarvas még mindig mozdulatlanul állott a fa törzse mellett.

Ujból célzott és lőtt . . .

Egy nagy puffanás és a szarvas eldült.

Gróf Forgách győzelmesen felkiáltott, a vadásztársaság jó urai pedig jobbra, balra dűledeztek a nagy kacagástól. Jól tudták ők, hogy az elejtett szarvas csak kitömött báb volt, a melyet csak azért tettek oda, hogy Forgách gróf a kitűzött díjat elnyerhesse.

Este azután Döry, a vendéglátó gazda ünnepélyesen atnyújtotta a díjat, a ropogós ötszáz forintokat gróf Forgáchnak. Imígyen szónokolt:

— Mai nap ismételtén bebizonyosodott, hogy te vagy közöttünk s talán egész Somogyországban a legjobb lövő Szivesen neked ítéljük oda az első díjat, csak azt nem bocsátjuk meg, hogy a legjobb szimatoló vadászakutyánkat a szarvassal együtt átküldted a másvilágra.

Ujból rengett a terem a kacagástól. Gróf Forgách pedig nadrágja zsebébe gyömöszölte nagy komolyan az öt darab ropogós százast.

Egy szép délután Kapos-Mérő felé sétáltam a kaposvári országuton. Arra Kapos-Mérő felé, regényes szép vidéken olyan hivatolag integetett felénk a Kapos-Ujlaki csonka-torony. Sűrű tölgyerdőből, magas dombtetőről néz alá a kapos-ujlaki csonka-torony. Itt volt a gróf Somsichok ősi fészke és az az

Istenáldotta szép hely, tündéri fekvésű szép vidék most pusztá és lakatlan. Behatoltunk az erdőbe, szabad volt az út mindenütt, a kerti ajtók tárva-nyitva egész a kastélyig. A nagy sárga vasajtók a hajdan oly vendégszerető kastélyt elzárták a profán szemek elől. A falakról a vakolat hullik alá, hisz a kastélyt már öt év óta nem tatarozzák, csak a csonka-torony ép, a maga régiségében. A kastély előtt egypár virágágy díszleg valamelyik tudatlan s a kertészethez nem sokat értő béres gyerkőcre bízva, alább pedig az erdei óriások tövében a kaposujlaki híres halastó terül el. A serpentin utakat moha, gaz és gyim-gyom lepte el s mindenütt a lassu enyészet tűnik szemünk elé. Fenn a dombtetőn van a gróf Somsichok mausoleuma, egy kápolnaszerű épület virágágyak közepette. És ez a főúri családi sirbolt magyarazza meg Kapos-Ujlak elhagyatottságát. Hej nem így volt ez hat-hét évvel ezelőtt, mikor még az öreg gróf Somsich élt, ez volt a család ősi fészke és legkedveltebb helye, a vidéknek pedig legnagyobb érdekessége. Ide kanyarodott be naponkint az öreg Somsich gróf az ő híres négyökrös fogatán. De ma már csak az emlékezte el, meghalt, itt hagyta a tündéri vidéket. Azután elhelyezték a családi sirboltba és azóta a kastély lakatlan, azóta lett Kapos-Ujlak a gróf Somsichok temetője.

Simplicius volt mindig a jó somogyiak legkedvesebb és országszerte leghíresebb cigányprimása. Az öreg Barca tudta csak mulattatni a jó somogyiakat amugy istenigazában. A hol igazi nagy mulatság volt, vagy főúri

nász, ott Barca húzta, de ha egy somogyi gentrit temettek, akkor is Barca hegedűje sirta ki a temetőig. Szóval Barca muzsikájával éltek-haltak a somogyiak és csakugyan a derék szimplicius bandája országszerte a legjobb hírnévnek örvendett, mint a legszervezettebb cigányzenekar volt elismerve. Most azonban busul az öreg Barca, mert Babári Jóska, az ő volt másodprimása elhódította legügyesebb embereit, új zenekart szervezett és mint Szimplicius járta be a mulatni vágyó vidékeket. Az öreg Barca busult egy darabig, azután szervezett új zenekart, istenáldotta tehetségével betanította és be is bizonyította, hogy hű marad régi hírnevéhez és az igazi Szimplicius mégis csak ő. Azóta nem merik mások bitrolni az öreg Barca cigánynevet, mert Szimplicius csak egy van és nem is lesz több soha.

A vigsig honában, a kedélyes Somogyországban születni dicsőség, így tartja ezt minden somogyi, s a somogyországi bensülötték büszkéek is arra, hogy ők az igazi somogyiak.

Kaposvárról, Somogyország fővárosából, a hol Talián Gyula főispán valóságos kiskirály, csak egy ugrás a somogyiak legkedveltebb nyári tartózkodási helye, Fonyód. S ha a hullámzó Balaton partjain, mely Somogy megye partjait csapdossa, széjjel tekintek s a tündéri tekfekvésű somogyi tájéket szemlélem, vagy ha felmegyek a fonyódi várhegyre és onnét Somogy belsejébe tekintek, öakéntlenül is arra a kérdésre szeretnék megfelelni, hogy Somogyországnál van-e szebb, kedvesebb helye hazánknak?!

ségének fogja tartani, nagysádra vigyázni — szolt egyszerre hozzám.

Itt aztan elkezdtem nevetni. Ó lovag, ha, ha, ha!

— Tán engem nevet, szép nagysád, csak nem? — kérde egész komolyan.

— Óh dehogy, dehogy, — szabadkoz-
tam, — valami eszembe jutott, a fölött
nevettem.

Alig birtam a nevetést visszatartani.

— A nénye bizonyára épp oly szép,
mint a húga kérdezte ő hamis ka-
csintással.

Én zavarodva hajtottam le fejemet,
ezen kérdésre éppen nem voltam elkészülve.

— Engedje meg uram de
ezen kérdésre a felelettel adós maradok.

— Igen lekötelez, — válaszolta egyked-
vűen és azzal előszedte a pipáját és rágyújtott.
De igen gyakran kialudt, mire egyszerre csak
elkezdi:

Alvó szívem meggyuladt,
Égő pipám kialudt.

Oly bánatosan mondta azt, oly szerel-
mes hangon. Igazán mindig érdekesebb lett.

Valahára meggyuladt a pipája és egész
íjtu tüzzel kezdett szavalni az öreg.

— Óh aranyos nagysád, bár én is ott
lehetnek udvarlói sorában. Oly boldog volnék.
Ily viruló szépségnek valóságos boldogság
udvarolni

— De kérem hagyja ezen bókokat, vág-
tam közbe. (De azért szívesen hallgattam, oly
szépen mondta!)

— Óh semmi bók, — szabadkozott az
öreg, tiszta valóság. Magam is lángra gyul-
tam Aztán nem is vagyok oly öreg
még Szabad vagyok. Nézze csak
ujjaimat

Nem értettem mit akar, mit ugylát-
szik észre is vett s csakhamar magyarázgatni
kezdett.

— Ugy-e nem ért édes nagysád? Óh,
de én Nézze az, a mi tudja Hymen
rózsálcái

— Ha, ha, ha! — fakadtam kacajra. Az
öreg mire nem gondol. Jaj csak te is ott let-
tél volna.

— Oh engem kinevet, szép angyal, kér-
dezte bus hangon. Mennyire fáj nekem . . .
Itt, itt ugy sajog . . . Tegye ide azokat a bár-
sonyos kis kacsóit, majd megérzi, mily heve-
sen dobog.

— De kérem még a ruháját sem érin-
teném; és ön tréfát űz velem bácsi . . . itt
ismét kacajra fakadtam.

— Hát az ön szive nem? s hirtelen
letérdelt előttem s kezét szívem fölé tette, de
a másik pillanatban, csitt-csatt s az öreg föl-
ugrott. Kétszer pofon ütöttem . . . Ép ekkor
fűtyült a vonat, jelezve hogy közeledünk a
végső állomáshoz.

A szegény öreg odahúzódott egy sarokba,
de csak néhány pillanatra. Ismét hozzám kö-
zeledett, bocsánatot kért, de oly bus, fájó
hangon, hogy szinte megsajnáltam.

A vonat már beérkezett, ő leszedte cso-
magjaimat, de mielőtt még kimentünk volna,
még egyszer hozzám szolt:

— Aranyos nagysád, kérem bocsásson
meg. Mondja meg címét, hadd jöjjenek oda ab-
laka alá levezekelni büneimet s bocsánata
jeléül adjon emlékebe egy szálát abból a szeg-
tűből

Mit tehettem, adtam! Az öreg megcsó-
kolta. Láttad volna az öreget. Hogy hozta
utánam szótlanul a csomagjaimat. Oly bűn-
bánó arcot vágott.

Én egyenest nénémhez szaladtam s ő
meg csak utánam kullogott. Odatette mellem
csomagjaimat s megállt. De én oly figyelmetlen
voltam, hogy be sem mutattam nénémnek.
Aztán kocsira ültünk, s oda kiáltottam az
öregnek:

— Isten vele bácsika. S tovább hajt-
tunk. Ó csak szótlanul bámult utánunk, a mig
csak láthatott.

Most már két hete, hogy itt vagyok, de
az öreget még nem láttam. Ugy látszik meg-
haragudott, hogy oly röviden elbántam vele.
De tán mégis eljön.

Isten veled Lilikém! Irj, aztan én is
irok arról a sok gavallérról . . . különösen
egyről.

Szervusz, csókollak. Örökre bű barátinód

* Vilma.

A másolat hitelül: Landgraf József.

Napirend 1900. augusztus 24-én

Naptár: szombat, aug. 25. — Róm. kath.:
Lajos — Prot.: Lajos — Görög-kel.: (aug. 12.) Fociusz
— Zsidó: Ab 30. — Nap két 5 óra 10 perckor!
nyugszik 7 óra 52 perckor. — Hold két 4 óra 53
perckor; reggel: nyugszik 6 óra 40 perckor délután.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet
jelzése szerint: száraz és meleg idő várható.

Vizsgálat a vincellériskolában d. e. 8 órakor.
Arvaházi választmány ülése a megyeházán
d. e. 10 órakor.

Bizottsági ülés a gazdasági tanácsos nyug-
díjazása ügyében d. u. 3 órakor a városházán.

— (Személyi hir.) Koszits Kamill
vármegyei főjegyző, ma reggel hivatalos ügy-
ben Mohácsra utazott, honnan valószínűleg ma
este már visszatér.

— (A pécsi kath. legényegylet
táncestélye.) A pécsi kath. legényegylet
f. évi szeptember 2-án saját helyiségében,
megye-utca 20—22., Hóty Kálmán volt szin-
igazgató szives közreműködésével műkedvelői
szinielőadással egybekötött táncestélyt rendez.
Belépő-díj I. hely 1 korona 20 fillér, II. hely
1 korona, III. hely 80 fillér, állóhely 40 fillér.
A zenét Kórodi Károly szolgáltatja. Kezdeté
pont este 8 órakor. Ez alkalommal Szigeti
József 3 felvonású jeles színműve, a »Rang
és Mód« kerül előadásra, a melyben Bannay
G. gazdag paraszt szerepét Hóty Kálmán
játssza. A darabot is ő rendezi és így oly si-
keresnek ígérkezik a kath. legényegylet mű-
kedvelői előadása, a minőben ritkán lehet ré-
szünk. A darabban szerepelnek még: Jandó
Imre, Schmidt Paula, Schmidt Sarolta, Simon
Terka, Majhenits József, Szator Imre, Moósz
Rezső, Sere Máté, Kelemen Gyula, Oertel
Vilmos, Buday Mariska és Szabó János. A
jótékonycélu műkedvelői előadás és táncestély
iránt már is igen nagy az érdeklődés.

— (Bábaképző tanfolyam.) Ba-
ranyavármegye szülésznöket képző tanfolyama
— mint értesülünk — folyó évi szeptember
hó elsején nyílik meg. Felvétetni óhajtok,
erkölcsi bizonyítvánnyal s eddigi foglalkozá-
sukat igazoló hatósági bizonylattal felszerelt
kérvényeikkel, az illetékes községi előjáróság
utján, a vármegyei tiszti főorvosnál folyó évi
augusztus hó végéig jelentkezhetnek.

— (A kánikula vége.) Érezni ugyan
még nem érezzük, hogy itt lenne a kánikula
vége, mert néhány esős hűvösebb nap kivéte-
lével, bizony eleget izzadunk még a tekinté-
lyes nyári melegben, de kint a falvak fehérre
meszelt házikói között, szentül meg vannak
győződve a nép gyermekei, hogy a kánikulá-
nak vége van. Mert a mint senki sem vitáz-
hatja el tőlük, hogy az odújából kibujt medve
a tél végét, az enyhébb időjárást jelenti, éppen
ugy a legizzasztóbb meleg sem képes a mi
népünket meggyőződtetni arról, hogy a káni-
kulának nem okvetlenül augusztus huszonne-
gyedikén van vége. Az ő népies kalendáriumuk
szerint — ugyanis — a tulajdonképeni nyári
hőség Magdolna napján, július hó huszonkette-

dikén kezdődik s tart Bertalan éjszakájáig,
mely éppen ma, augusztus huszonnegyedikén
fordul. Dacára annak, hogy éppen ma a leg-
derültebb égről, ugyancsak kemény meleggel
tűznek alá a napsugarak, kint a falvakban a
gazdák szinte sajnálkozva mondják: »vége
már a kánikulának«. Itt van Bertalan éjsza-
kája s a mi meleg ezután lesz már, az nem
számít, az csak — vénasszonyok nyara!

— (Harminc éves találkozóra)
jönnek össze azon tanuló társak, kik az érett-
ségi vizsgát a pécsi főgimnáziumban 1870-ik
év június havában tették le. A 30 éves talál-
kozóra jövetelüket bejelentették Bernáth Kál-
mán főszolgabíró Tabon, Bottka Antal föld-
birtokos Somogy megyében, Dr. Darázs Ödön
ügyvéd Siklósról, Dvorcsák János pápai prae-
látus Budapestről, Fischer Ferenc ügyvéd
Pécsett, Förster Aurél földbirtokos Pestme-
gyében, Jeszenszky Gyula főszolgabíró Pécsvá-
radon, dr. Ujházi Jakab orvos Szigetváron,
Piszár Antal ügyvéd Barcsón, Plainer Lajos
közjegyző Kaposváron, Harassi József plébá-
nos Rezin, Polgár Jenő nyug. főszolgabíró
Pécsett, Rák Imre körjegyző Abaligeten, Schar-
fenberger János plébános Püspök-Lakon, Kim
Gáspár árvaszéki ülnök Pécsett. Találkozás
Pécsett, f. évi augusztus 28-án a főgimnázium
mellett a »Royal« kávéházban délelőtt 8 $\frac{1}{2}$
órákor.

— (Alapítványi hely adomá-
nyozása.) A király a vallás és közoktatás-
ügyi miniszter előterjesztésére a bécsi Théré-
ziánumban megüresedett Mária Terézia-féle
bátaszéki magyar alapítványi helyet pallini
Inkey Zsigmondnak adományozta.

— (Katonai hir.) Cullmann József
volt egyévi önkéntes, a pécsi 19 ik honvéd-
gyalogezred állományában, 1900. évi szeptem-
ber hó 1-vel, később meghatározandó ranggal,
tartalékos hadapródtiszthelyettesé kinevez-
tetett.

— (Az árvák ünnepe.) Tulboldogan,
tele életörömmel ünnepeltek tegnap délután a
Matessa árvaház és a Rudolfinum lakói. —
Zsiga Lászlóné, a kinek jótékonyágáról és
nemeslelkűségéről csak a város szegényei tud-
nának teljes képet nyújtani, évről évre a gyű-
mölcsérés idejében megvendégeli a város árváit.
— Lélekemelő ünnepe ez a szegény apátlan,
anyátlan, elhagyatott gyermekeknek minden
esztendőben. — Az idén tegnap délután volt
megtartva az ünnep Zsiga Lászlóné Fröhweisz-
völgyi szülőjében. A Rudolfinum és a Matessa
árvaház lakói, mintegy hatvanan őt apáca ve-
zetése alatt délután két órakor vonultak ki a
szőlőbe. Vidámak voltak, pár órára elfelejtet-
ték elhagyatottságukat, mert párját ritkító ven-
dégszeretben volt részük. — Uzsonna után
minden árvát egy skatulyában szaloncukor
közé elrejtett 20 filléres pénzdarabban aján-
dézott meg a jólelkű vendéglátó. Estefelé
hét órakor imára kulcsolták apró kezeiket a
kis árvák, hálát adva a Mindenhatónak, hogy
vannak még a földön oly jószívű emberek, a
kik az ő árvaságukban nem feledkeznek meg
róluk.

— (A görcsönyi bérlő — sza-
badlábbon.) A modern igazságszolgáltatás
idejében még nem hurcoltak meg embert ke-
gyetlenebbül és igaztalanabbul, mint Egedy
Sándort, a görcsönyi bérlőt, kinek szenzációt

keltett letartóztatásáról mi is értesítettük olvasóinkat s kinek ügyéről tudósítónk most a következőket írja: Midőn *Egedy* Sándor görcsönyi földbérő *Ernyei* Gyula, a »Budapesti Takarékpénztár« vezérigazgatója előtt ama vigyázatlan kijelentést tette, hogy »az esetre, ha a Budapesti Takarékpénztár nem nyújt módot neki arra, hogy kilencvenezer koronás váltóügyét részlettörlesztéssel rendezhesse s lefoglalt idei termését a zár alól fel nem oldja, úgy egy hatlövetű forgópisztolyt vásárol, melynek hatodik golyójával a saját életét fogja kioltani« — *Ernyei* Gyula vezérigazgató életveszélyes fenyegetés miatt panaszt emelt *Egedy* Sándor ellen a budapesti államrendőrségnél, mely nyomban megidézte az állítólag a »Pannonia« szállóban lakó bérőlt. Miután *Egedy* Sándort ott nem találták meg, valami hibás tulbuzgóságba esve, elrendelték *Egedy* Sándor ellen a körözést s feltalálása esetén elfogatását, egyben megkeresték a pécsi kir. ügyészséget is a bérőlt letartóztatása végett. A kir. ügyészség ennelfogva — mint azt annak idején meg is irtuk — a járási főszolgabíró kereste meg a letartóztatás foganatosítása végett, minek folytán *Vaniss* Sándor főszolgabíró az időközben Görcsönybe hazaérkezett *Egedy* Sándort letartóztatta, átadta a pécsi kir. ügyészségnek s kérdést intézett Budapestre, hogy mi történjék a letartóztatott földbérővel. Odafönt időközben belátták a rendőrség elhamarkodott és hibás intézkedését, de azt — fájdalom — beismerni nem akarták, miért is a letartóztatott bérőltnek Pestre, az ottani kir. ügyészséghez való szállítását kérték a pécsi kir. ügyészségtől. Alig szállította azonban *Wilgermei* József pécsi fogházfelügyelő Budapestre *Egedy* Sándort, a budapesti vizsgálóbíró a bérőlt *azonnali szabadlábra helyezését* rendelte el. Ekkor azonban egy újabb akadály merült fel a hiába meghurcolt bérőlt ügyében. A vizsgálóbíró ugyanis csupán a kir. ügyészség hozzájárulásával rendelheti el valakinek szabadlábra helyezését, az ügyészség pedig *Egedy* szabadlábra helyezéséhez nem járult hozzá, mert *Ernyei* Gyula időközben *zsarolás* miatt is emelt panaszt *Egedy* Sándor ellen, kinek ügye így a *vádtanács* elé került. A vádtanács azonban *Egedy* Sándor már idézett kijelentésében — tekintve ama többször tett vallomását, hogy szavaival családja kiirtását akarta jelezni — *életveszélyes fenyegetést nem látott fennforogni*, tekintve továbbá, hogy *Egedy* Sándor a fenyegetésnek látszó kijelentést nem pénzszerzés, vagy nyereszkes vágyból tette s azzal csupán saját anyagi romlásából óhajtott menekülni, a zsarolás ismérveit sem találta fel, *Egedy* Sándor görcsönyi bérőltnek *azonnali szabadlábra helyezését* rendelte el. Ezt az örvendetes hírt közölte ügyvédje *Toldi* Béla dr.-ral távirati uton tegnap *Egedy* Sándor, ki azóta már Görcsönyben van családja körében, hol méltán elmélkedhetik a modern igazságszolgáltatás fonákosságairól!

— (**Megharapta a macska.**) *Kohal* Teréz, tizenöt éves cselédlányt tegnap este a felsővámház-utcai kút mellett egy macska kezefején megharapta. Az állat minden ok nélkül támadta meg a leányt s azután eliramodott. *Kohal* Teréz sebét az orvosok kiégették; a macskát azonban még eddig nem találták meg.

— (**A bakának minden szabad.**) Ebben a nagyon téves hitben lehet *Kakas*

József, 52-ik gyalogezredbeli közkatona is, a ki tegnap este nyolc órakor a Szentháromság-szobor előtt egy rakétát gyújtott meg. A rakéta durranása nagy ijedelmet okozott a Szechenyi-téren; szerencsére azonban senkiben kár nem esett. A furcsa mulatság miatt *Kakas* Józsefet feljelentették az ezredparancsnokságnak.

— (**Uj zsidótemplom.**) Nagy-Atádon tegnapelőtt délután avatták föl az új zsidótemplomot a város és a vidék lakosságának, a hatóságok és több más felekezeti lelkész jelenlétében. Dr. *Weisz* Jakab emelkedett beszéd kíséretében adta át a templom kulcsát *Rotter* Bernát elnöknek, ki szép beszéddel nyitotta meg az új imaházat. Azután dr. *Löwy* Eerenc rabbi szónoklat kíséretében, a melyben hit és hazaszeretetre buzdította hallgatóit, felavatta a templomot.

— (**Kitiltott hírlapok.**) A belügyminiszter több külföldi lapot kitiltott az országból s a kereskedelmi miniszter megvonta tőlük a postaszállítás jogát. A kitiltott lapok a következők: a bukaresti *Lupta* Penstrio Drept, a belgrádi *Nislija*, *Drina* és *Male*, a velencei *Novimento*, a triesti *Pens e Slave*, a szt.-louisi *Der Anarchist*, az oláh *Cronica Romana* és bécsi *Neue Glühlichter* szociáldemokrata élelapp.

— (**Zrinyi Miklós szobra.**) A szigetvári Zrinyi-szobor bizottsága tegnapelőtt délután a városház tanácstermében lovag Turonyi *Biedermann* Ottó elnöklése mellett ülést tartott. Az ülésen dr. *Kriszt* Béla előadó bejelentette, hogy a létesítendő szobor huszezer koronába fog kerülni. Ezután elhatározta a bizottság, hogy a legközelebbi megyei gyűlésre a következő javaslatot terjeszti elő: 1-ször: Felkérendő a vármegye az erkölcsi és anyagi támogatásra. — 2-ször. A szoborbizottság, mint a vármegye megbízottja gyűjtést rendezhessen. 3-ször. Felkérendő az ország összes törvényhatósága az adakozásra. 4-szer. Felkérendő a kormány, hogy erkölcsileg támogassa az ügyet és az állam is járuljon hozzá.

— (**Kevés a rendőr — sok a rendőr.**) Valahányszor valamelyes hiba esik a közbiztonság terén s a helyi sajtó, mint a közönség érdekeinek képviselője, nekiruccan a rendőrségnek, a hivatali urak bizonyos megadó szánakozó mosolylyal csóválják fejüket, mintha azt akarnák mondani: »Szegény újságírók! Ezek még azt sem tudják, hogy mily csekély Pécsen a rendőrlétszám!« Hát eddig, a mikor megtörtént, hogy egész éjjelen át rendőrt csak éppen egy-kettőt lehetett látni, vagy a pályaudvar most már nem csekély territoriumán egy szállkardhoz kötött ur képviselte a rendőrséget, magunk is sajnálkozva gondolunk arra, mily kevés nálunk a rendőr s valóban elismeréssel adózunk Buckóék éberségének, melynek folytán még sohasem történt az, hogy valamelyik sarkos rendőrt ellopták volna a posztjáról. Most azonban — úgy látszik — nagyot fordult a kocka, megszűntek a rendőrségi létszám csekély voltaival járó mizériák. Mert hiszen, hogy higyjük el azt, hogy kevés a rendőrünk, mikor szemmel láthatólag sok van belőle, mit leginkább igazol az, hogy már hetek óta két karszalagos, tehát szolgálatban levő policáj ácsorog a megye

uteán, a főispán háza előtt. Nem akarjuk elhinni, hogy ez a két rendőr a főispán házáért őrzi, mert elvégre br. Fejérváry Imre csak főispán és nem orosz cár! Kérdjük tehát, mit keres ott fényes nappal az a két szolgálatban levő rendőr? Ha pedig a megye-utca egy ujonnan szervezett kettős rendőr-őrhely, akkor bocsánatot kérünk a felszólalásért s gratulálunk a rendőrfőkapitánynak a rendőrségi létszám tetemes és üdvös szaporítása alkalmából!

— (**A püspök Szent Lászlón.**) *Hetyey* Sámuel megyéspüspök ma délután öt órakor Szent Lászlóra utazott.

— (**Az irgalmasok kertjének rejtelméi.**) A rét-utca 3. és 5. szám között van az irgalmasoknak egy kerített, füvel benőtt kertjük, melynek egyik sarkában egy pajta áll, de a melyet legfeljebb csak takarmányszállításakor keresnek fel a rend cselédjei. Hát e mellett a kert mellett ma délből elhaladván egy rét-utcai lakos, valami fehérét látott benn a kerítés hasadékaiban át s kíváncsi lévén, hogy mi az, bemászott a kerítésen át a kertbe. És látott ott a földön meglapulva egy csavargót, a ki egy ludat szorongatott a kezei között. Persze, felhívta, hogy igazolja magát s addig is elvette tőle a libát. A csavargó erre kerekét oldott s eltűnt a kerítésen át a szemelől. Az esetet az illető bejelentette a rendőrségen s most figyelemmel fogják kísélni az elhagyott kert, mely valóságos búvóhelye lehet a csavargóknak és kétes ekzisztenciáknak, annál is inkább, mert nemcsak meghuzhatják magukat a magas fűben, de a pajtában is megvonulhatnak éjszakára és senki sohasem veszi őket észre.

— (**Tűzek.**) Mohácson leégett a napokban *Ceirer* József háza. A tűz éjjel keletkezett, de szerencsére a lakóknak semmi bajuk sem lett, mert idejekorán ki tudtak menekülni a lángban álló házból. A kár, a mit a tűz okozott, ötszáz koronát tesz ki. A mohácsi szigeten szintén tűz volt a minap. *Klein* Sándor bérletén a gabonatermés s a kár itt meghaladja a kétezer koronát. Ez a tűz állítólag a gépből kiugrott szikrak miatt keletkezett. Kis-Székelyen *Fábián* András háza égett le a napokban. A tűz innen átcsapott *Piszker* Tamás házára és azt is elhamvasztotta. Végül Högyészen *Tefferwer* Tamás házában konyhatűz volt. Azonban a tüzet idejekorán észrevették és eloltották, mielőtt nagyobb kárt okozott volna.

— (**Orvtámadás.**) Vakmerő orvtámadásnak lett az áldozata a minap *Csonka* Katalin, bánfai lakosnő. Sumony községbe akart menni, mikor az uton egy ismeretlen ember megtámadta és nemcsak a nála volt pénztől, hanem még becsületétől is megrabolta. Egy gyanus csavargót már letartóztattak azonban, kiből *Csonka* Katalin az orvtámadót felismerte s most ez ellen folyik a vizsgálat.

— (**Ökrök a temetőben.**) *Agics* Radoszlav a nagybudméri gör. kel. szerb hitközség nevében panaszt emelt a pécsi járás főszolgabírói hivatalánál *Miskovics* Tódor nagybudméri gazdálkodó ellen közbotrány okozása miatt. S hogy mily jogosult a szerb hitközség panasza, azt leginkább bizonyítják az alábbiak. A nagybudméri gör. kel. szerb hitközség úgy, mint évente, az idén is eladta a gör. kel. szerb temető szélén, valamint a sirok között buján növő fűvet, melyet az idén, mint legtöbbet

igér, *Miskovics* Tódor vett meg az árlejtésen. Eddig rendjén is volna a dolog, csak hogy *Miskovics* Tódor megtette azt a furcsa históriát, hogy ökrös szekerekkel állított be a temetőbe fűvet szállítani s dacára a temetőcsősz tiltakozó figyelmeztetésének erőszakosan behajtatott ökrös szekereivel a temetőbe, nem törődve azzal, hogy a behajtott barmok a virágokat elgázolják s kereszteteket döntenek fel. Jóval súlyosbitja ezt a vandalizmussal rokon s a kegyeletet mélyen sértő cselekedetet az a körülmény, hogy a hitközségnek a temető fű eladásáról szóló szerződésében világosan benne van, hogy a fű lekaszálandó s a temető kapujáig kézierővel szállítandó, a munkások által teendő károkért pedig a fűbérlet felelős. Nos hát kétségtelen, hogy a feljelentés folytán alapos büntetést sóznak majd *Miskovics* Tódor nyakába, mire különben méltán rászolgált, mert az mégsem járja, hogy valaki csupa önkényből négy ökrös szekérrel kocsi-kazzék a holtak birodalmában.

— **(Halálozás.)** Özvegylaki *Perlaky* Józsefné, szül. kozmadombi *Ferency* Zsófia hetvenhétéves korában Szegzárdon meghalt.

— **(Az árva sorsa.)** Hogy némely mostohaanya kegyetlen bánásmódja halálba kergeti az árva gyermekeket, azt mutatja az alábbi eset is. *Nagy* János bükösi uradalmi pásztornak meghalt a felesége, kitől maradt egy tizennyolc éves leánya. A pásztor azután nem sokára megnősült. A mostohaanya azonban sehogy sem tudott összeférni a leánnyal

s kegyetlen bánásmódjával igyekezett azt a háztól elűzni. A leány egy ideig tűrte mostohaanyja rossz bánásmódját; a napokban azonban gyufaoldatot ivott s egy heti szenvedés után meghalt. S most ott van a csendes nyugalom honában, a hová már régóta vágyakozott a szenvedések elől.

— **(Alapítványi pályázat.)** A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnoksága a lovag *Ditrich* Lorenz által egy megsebesült segély nélküli katonatiszt segélyezésére tett alapítványának kétszázhatvan koronát kitevő kamataira pályázatot hirdet. A megsebesülést igazoló orvosi és hatósági szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt pályázati kérvények folyó évi október hó tizedikéig a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságához adandók be.

— **(Kiderült lopás.)** *Papp* Mihály kölesdi lakos udvarából elloptak egy negyvennyolc korona értékű marhabőrt. Azonban csakhamar kiderült, hogy a lopást *Speier* István, ottani szijgyártó követte el, a kit Székesfehérvárott épp akkor tartóztattak le, mikor a lopott marhabőrön tul akart adni.

— **(Belefult a malom árokba.)** *Rigler* Imre, bükösi molnár három éves kis fiacskája kint játszadozott az udvaron. *Rigler* a malomban volt elfoglalva és sokáig nem nézte meg kis fiát. Midőn azonban kiment a vízfolyáson valamit igazítani, megrémülve látta, hogy a kis fiu holttestét a víz ide oda himbálja. A kis fiut felboncolták s konstatálták, hogy halálát fuladás okozta,

— **(Megvert ember.)** A viszlói szőlőhegyen véres verekedés történt a minap. *Csécs* Ferenc, cuni lakos ott járt a szőlőben, mikor három viszlói legény minden ok nélkül megtámadta és véresre verte. A megvert ember csak nehéz sebek árán tudott menekülni támadói elől, kiket feljelentése folytán a bíróság vesz majd vallatóra.

— **(Tolvaj csavargó.)** Kéménden vakmerő lopás történt a napokban. *Hoffmann* Gyuláné szül. *Blickling* Teréztől loptak el negyven koronát, még pedig nyitva levő lakásából, míg ő a kertben járt. A tolvajt azonban csakhamar kézrekerítették *Vall* János, monyoródi lakos személyében, kinél a lopott pénz egy részét meg is találták. Most a bíróságon várja büntetését.

— **(Máktolvaj.)** Alkalom szüli a tolvajt, mondja a közmondás és jól mondja, feltétlenül jól. Mert tegyük fel azt az esetet, hogy az eitulajdonító szándékkal bírónak nem volna alkalmja arra, hogy a máséhoz jogtalanul nyuljon, nem is vinné, mert nem is vihetné el. Ilyen alkalom kínálkozott ma reggel *Fényes* Mihály tizenegy éves mezitlábás gyerkőcnek, kinek rendes foglalkozása a naplopás, melyet ma máklóppással óhajtott a többek között felcserélni. A szigetkülvárosi országot egyik kereskedése előtt több zsák állott kinn az ajtóban, melyek egyikében mák volt. A gyerekek gusztusa támadt a mákra s egy — szerinte — óvatlan pillanatban belenyúlt a zsákba, megtöltötte zsebjeit. Midőn egy utolsó marokkal még a száját akarta megtölteni, ak-

még engem az ég, mit adhat még a Danaidák ajándokából? Jöjjön hát még az utolsó is, halld meg tehát édes anyám, hogy van még valami, mely az átkot teljessé teszi, — halld és ne mondd senkinek, vagy jobb lesz, kiáltsad világgá, hogy én, a büszke Kelemen baronesse, anyának érzem magamat . . .

— Jézusom, el ne hagyj! Mit beszélsz Sára?

— Hát sirhatok-e, mondja édes anyám?! Ennyi baj, ennyi bánat után kiapad, vagy elapad a gyógyító, enyhítő könny. Van-e okom kétségbeesni? Van-e okom megőrülni? Hát valamely úkapám bűneiért miért engem választott ki a haragos Isten kegyetlen boszúja? Isten teremtményei vagyunk, az ő képére alkotva, egyenlők Isten szemében — s én hordom talán a fél emberiségért ezt a keresztet hátralevő éveim Kálváriájára? Isteni bölcsesség?! Ez a silány tákolmány, melyet kontár kezek alkottak — föld a te neved! És az a magasztos alkotás, melyet mesteri, Isteni kezek alkottak — ember a te neved? Nagyszerű! Miért zokog? miért e kétségbeesés? Attól irtozól édes anyám, hogy nyilvánvaló lesz állapotom? Oh! mi mágnások, mi gazdagok ezen tultehetjük magunkat. Olaszországba utazom és megvárom ott a válságos pillanatot. Oh hagyd, szerelmem e záloga talán az egyedüli, mely még életemet e világhoz fűzheti. Hagyd édes anyám! Ne sirj! Ismersz, jól tudod, hogy nem bujaság dobott Dénes karjaiba. Oh, nem! Meg akartam neki mutatni, hogy nemcsak vagyonomat adnám neki, hanem legnagyobb kincsemet, erényemet is. S odaadtam a mirtuskoszorút, odaadtam ártatlanságom liliomát. Most vége . . . finis comediae!

soh'sem láttam a fiatal méltóságát ennyire sietni; tudja a fránya, csak nem légyottra szalad világos nappal. De hát jó fiu, azt meg kell hagyni; másképp nem parancsolna semmit a világerő sem, ha hozzá nem tenné: «kérem Mátyás — legyen szives Mátyás!» Egész apja fia, az Isten áldja meg.

Jenő báró rokonszenves arcú, karcsu, magas, délceg fiatal ember; mindössze tizenkilenc éves. Ő is a gazdasági akadémiát végezte, ámátor nem bizonyos, hogy végbizonyítványa van-e. Hollófelete haja, pici fekete selymes bajusza, halvány arca, gyönyörű kék szemei nem egy női keblet hoztak már hullámszásba. Ámde Jenő báró ezt észre sem látszott venni, neki nem kellett az epedő pillantások . . . ő csak a vadászatnak, csónakázásnak, játéknak — általában a férfiu sport minden nemének — élt, a szerelmet ugylátszik, csak hirtől ismerte.

Oh! ha édes apja élne, a büszke László báró, bizonyára nagy öröme lenne benne.

*

Majdnem sötétség uralg a leány budoirjában. Sára baronesse a széles török kereveten ül, kezében valami divatlap, az öreg báróné pedig a nagy ives ablaknál ül s pacience kártyákat rakosgat.

Az öreg báróné alig negyven éves feltűnően szép asszony, kinek arcában egy halvány vonása a szenvedésnek, de pici meggyipiros szája még igen sok élvezetre teremtve; sötét, bünsötét hajának dús fonatai csak emelik az arc nemes fehér színét, testalkata magas, lábai, kezei parányiak; keble észbontó.

Sára báróné szakasztott anyja, csupán a hajban

kor csipte fölön a kereskedő s miután kiürítette a tolvaj zsebjeit, még el is pacskolta s azzal utnak bocsájtotta a kis máktolvajt.

— **(Elhajtott sertések.)** Tarcsapusztáról Horváth Jánostól egy anyasertést kilenc malacával. Szalai Györgytől négy sertést és Scherer Józseftől két sertést elhajtottak a minap az éj sötét leple alatt. A károsok panaszára megindult nyomozás során az elhajtott sertéseket a csontvai csárdánál még aznap megtalálták. Egy ismeretlen ember hagyta ott őket, miután tíz forint kölcsönt kért rájuk azzal, hogy bejön Pécsre és a járlatleveleiket kiváltja. Hogy ez az ember ki volt, most ennek kiderítése végett folyik a nyomozás.

— **(Fegyvervizsgálat.)** Beállván már a vadászati idény, a hatóság emberei most kétszerezett éberséggel tartják a szokásos fegyvervizsgálatokat, melyeknek folyamán főleg az adóztatás alól elvont puskák után kutatnak. Tegnap tartottak legutóbb fegyvervizsgálatot a hatóság emberei, kik ez alkalommal nem kevesebb, mint öt be nem vallott s az adóztatás alól elvont fegyvert találtak, melyeket elkobozva, beszállították a pécsi járás főszolgabírói hivatalához.

— **(A ki ebédet rabol.)** Mészáros Juliska, tizenhárom éves borjádi leánnyal történt meg ez a furcsa eset. A leány ebédet vitt apjának a Hangos-pusztára, mikor az uton egyszerre elébe toppant egy ismeretlen ember és erőszakkal elvette tőle az ebédet tartalmazó kosarat s azzal eltűnt a közeli erdő sűrűjében. A kis leány ebéd nélkül ment aztán atyjához

és sirva beszélte ott el a rablást. Az elvetemedett embert, ki valami munkakerülő lehet, most keresik.

— **(Koldulás közben.)** A nálunk általánosan ismert jószívűség s adakozás néhány, a munkától irtózó bácsit és nénit arra indit, hogy mások alamizsnájából éljenek. Ma egy házba egyszerre ketten is vetődtek be a »kuncsaftok« s üres kézzel jöttek ki, mire perelni kezdtek, hogy miért jött a másik velem, ha magányosan ment volna be, biztosan kapott volna, így kell elrontani más keresetét? Jellemző az egészben, hogy itt is úgy dühöng, vagy tán jobban, a kenyéririgység, mint a társadalom minden osztályában.

— **(Tolvajok a szőlőben.)** Mannheim József ráckozári szőlőhegyi lakos panaszt emelt a napokban a községi előjáróságnál, hogy szőlőjében tolvajok jártak. — A panasz szerint a tolvajok fel akarták feszíteni a présház ajtaját, miután azonban ez nem sikerült, megelégedtek azzal, hogy néhány darab üres kosarat s egy fagereblyét vigyenek el. Az ismeretlen tetteseket most keresik.

— **(Túlbugzó erdőőr.)** Az egyik szomszédos községben a napokban kicsinybe mult, hogy egy ottani erdőőr szolgálati túlbugzósága komoly balesetet nem okozott. Akként történt a dolog, hogy Kalapis József és Winger István favágó munkások az esti órákban még az erdőben foglalatostkodtak, hol fadóntó ékeket vágtak, hogy másnap reggel ezzel a kicsinyes munkával ne kelljen az időt tölteniök.

Ugyanekkor haladt arra Mankó János erdőőr, ki a favágók zaját hallva bekiáltott az erdőbe

— Megállj! Ki vagy?!

— Favágók vagyunk! — kiáltották vissza a munkások.

De az erdőőr nem elégedett meg a válaszszal, hanem lekapta válláról fegyverét s a favágók felé lött. A löveg közvetlenül Winger István füle mellett süvített el, mire a munkások kénytelenek voltak kerekét oldani, másnap azonban megtették a feljelentést az erdőőr ellen, kit túlbuzgalmaért felelősségre fogtak vonni.

— **(Szecessziós nóta.)** Hogy mennyire hódít a szecesszió, azt eléggé világosan bizonyítja az alábbi nóta, melyet a napokban három varróleány énekelt fennsétája közben a Kardos uton.

» . . . A lábamon alig-alig állok,
Mégis szeretnek a lányok . . .
Centiméter, cérna, tű és vasaló.

Persze, hogy a mivel tele van a sziv, arról beszél az ajk — mondja a szentírás. A diákok e szerint az utolsó sort eképp módosíthatnák: »Átkozott könyv, drukkulás és szekunda« . . . S mindenki saját izlése s foglalkozása szerint változtathatja e sort.

— **Az idegfájdalom és kísérői.** Valamiképen az előőrs csapata ingerli az ellenséget a nélkül, hogy nagy veszteséget okozna neki, azonképen az idegfájdalom, mely magában véve nem veszedelmes betegség, kifárasztja áldozatait, a kiket a vérszegény, gyöngye vérű és a kimerült idegek következtében elgyöngült emberek közül szed. Mint az előőrs katonái, ez a betegség is hirtelen és

van különbség; Sára haja aranyszőke s szemei nefelejtskék, keble talán teltebb, mint anyjé s ennek dacára termete sugarabb.

— Mindent értek Sarah, csak azt nem, hogy ennyire elhagyod magad — mondá az anya és fürkészőleg tekintett leányára.

— Én? kérdé a halvány leány — nem tudnám, miben?

— Miben, miben! Legalább könnyezni látnálak, legalább jajveszékelnél hallanálak . . .

— Egy Kelemen báró leány?! — veté oda gúnyosan a leány.

— Ah! A vér nem hederít a kiváltságokra, nem tekint az ármálisra, a sziv, a sziv . . .

— Nos igen, a sziv. Az az ember meghal s ez lehangol.

— Lehangol? Csupán lehangol? De Sára, ez már mégis . . . tán nem is szeretted úgy, hogy éreznéd valójában a veszteség kimondhatlan kiru fájdalmát?

— Anyám! — kiáltá a leány és lelugrott a kerevetről — nem tudok sirni, mert minden izmom megdermedt; de szeretni, ki beszél nekem szerelemről? Hogy szerettem-e? hát tudom is én, szerelem volt-e az, mit éreztem, csak azt érzem most, hogy bensőmben elhalt minden. Ah! hogy szerettem e Dénest? Hát lehet-e nem szeretni egy olyan igaz embert, ki sikkasztó barátja családját megmentendő ötvenezer forintot tett le. Hisz tudod a boldogtalan Seybold Frici megyei pénztárnok esetét. Hogy szegény özvegye megkaphassa a nyugdíjat s hogy tisztességes fia mocskotalan nevet viselhessen, odaadta

kéretlenül egész vagyonát. Seybold Frici csupán egy levelet hagyott hátra s az Dénesnek szolt; egy haldokló, egy a más világba kérezkodó utolsó kívánsága szent volt előtte. E jellem édes anyám manapság legendaszerű — s ez embert nem szerettem?

Mondd a földnek, hogy álljon meg, hogy ne forogjon, mond d a csillagoknak, hogy hüljenek ki s hogy méla világításuk helyett sötét testükkel emlékeztessenek a mindenek mulandóságára. Oh anyám, parancsold itt a Lajthának, hogy folyjon visszafelé, vagy mond nek, hogy keressen más medret. Nem tudom, szerelem volt-e az, mit Dénes iránt éreztem, de ha nem az, akkor a szerelem oly magasztos érzés, melyet csupán Istennek érezhetnek és ébreszthetnek. Ne kívánd édes anyám, hogy könnyeimel gyászoljam veszteségemet, oh! úgy nem tudok bánkódni . . . én nem szemeimmel sírok, én szivemmel könnyezek s vért sírok. Oh, ha tudnád, mit érzek, ha látnád azt a kétségbeejtő sötétséget, mely lelkemre borult, ha hozzám, keblemre hajolsz, Istenem, nem hallanád már szivem dobogását. Oly sötét, oly kietlen s nem lesz soha világosság bensőmben — ott most már az örök sötétség verte fel tanyáját. Hagyj, oh hagyj — élni fogok, huzom majd magammal ez elernyedtetemet, mely akaratnélküli test lett; jó gyermeke leszek anyámnak s hála teremténye Istennek, de szemeimet nem vehetem fel az égre, mert nem akarom káromolni az Istent, ki egyik kezével áldott, a másikkal sujtott.

— Édes, édes lányom . . .

— Majd csak végére járok még e szenvedéseknek; majd csak kimerül az Isten bőségszaruja. Mivel sujthat

minden oldalról támad. Egyszer a fejét, az ideget és a fogat támadja meg, hogy azután egészen váratlanul a hátgerinctáját vagy oldalszurás alakjában lépjen föl a test más részén. A betegségnek ezt a fajtáját mondja el Bugnon kis-asszonynak (Torny-le-Gran Svájc) következő levele:

— A Pink-pilulának köszönhetem, hogy egészségemet visszanyertem. Rettenetes idegfájdalom, mely hosszú idő óta kinzott, sánálatraméltóan vérszegénnyé tett és annyira elgyöngített, hogy semmit sem tudtam dolgozni. Éjjente nem hunytam be szememet és annyira izgatott voltam, hogy minden tagom fájt. Azt hiszem, hogy vérem a felével meg fogyatkozott s rettenetes idegfájdalmat kellett kiállanom. Egy újsághír a Pink-pilulára terelte figyelmemet. Próbát tettem vele és már az első skatulya is javulást hozott. Miután több skatulya pilulát fogyasztottam el, erőm visszatért, éjjel jól tudtam aludni, jó étvágyom lett és idegeim lecsöndesedtek. Ma imét teljesen egészséges vagyok és napi munkámat kifáradás nélkül végezhetem. Hozza leveletem nyilvánosságra, hogy mások is okuljanak belőle.

Érdeemes a megemlítésre, hogy a Pink-pilula elérte gyógyulás kettős irányban hatásos. A vér erősítésével és megújításával képessé tették Bugnon kisasszonyt arra, hogy ellenálljon a fájdalomnak és az idegreadszerre való közvetlen hatással meggyógyították magát a fájdalmat. Oldalszurás, ideges főfájás, Szt.-Vitus-tánc, mind olyan betegség, melyet a Pink-pilula az idegre való hatásával meggyógyít. A vér erősítésével és fölfrisítésével pedig a vérszegénységet és a reumatizmust gyógyítja meg. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer-tárában, Budapest, Király-utca 12.

Művészet, irodalom.

○ Szini ünnepély Siklóson. Szinielőadással egybekötött nagy népünnepély tartott f. hó 20-án Siklóson a »Pelikán« vendéglő nyári szinkör és kerthelyiségében. Az iparos ifjuság ünnepélye elhalasztatott az ott időző szintársulatra való tekintettel. Baghy, az ott időző szintársulat igazgatója rendezett tehát szépen sikerült ünnepélyt. Volt zsákba futás, verseny evés, jövődjó jóslás, hangverseny zsidó jámbókkal, szépség verseny, serpentin, konfetti harc, pezsgős pavillon, játékony bazár s nemzetközi világposta, melyen a tisztelet díjat — a legtöbb levelező lapot kapott — hölgy nyerte el. Este 7 órakor a »Cigánybáró«, Strauss operettje került színre, utána »Petőfi ébredése« élőkép görögtűz fény mellett mutattatott be. Az igazgató mindent elkövet, hogy Siklós közönségét magának meghódítsa. Az ottani hírlapok dicsérőleg írnak az egész társulatról. Mindezideig a legújabb s legjobb szindarabokat játszották. Színre került: »A házi béke«, »Napoleon öcsém« »Szulamith« »Kis szökevény«, »Görög rabszolga«, — »Érdek házasság« Baghy Gyula szép sikert ért színműve — és a »Cigány báró«. A társulat jelesebb tagjai: Baghy, Pelsőcy, Balogh, Gulyás, Békeffy, Balla János, Szász (Schlézinger) Anna, Székely René, Erdélyi Gizella, Jászai Olga és Koppány Margit.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Tanügy.

Beiratások Pécs város iskoláiba.

Pécs, 1900. aug. 24.

Pécs város községi iskolaszéke a küszöbön álló iskolai évre a beiratásokra és a tanév kezdetére nézve a következőket teszi közhirrre:

I.

A városi összes közs. ovodáknál és népiskoláknál — ide érte a városi zeneiskolát is — a tanköteles növendékek beiratása — vallásfelekezeti különbség nélkül — f. évi szeptember hó 1., 2. és 3. napjain, mindenkor d. e. 8 órától 12 ig és d. u. 3 órától 5 óráig történik.

Az ünnepélyes isteni tisztelet (Venisante) szeptember hó 4 én reggeli 8 órakor lesz, az előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek meg.

Később jelentkezők ellen a törvény szigorja alkalmaztatik.

Az összes népiskolák első osztályaiba rendszerint csak azon fiu- vagy leánygyermek vétének föl, kik a beirataskor életük 6 ik évét már betöltötték, vagy legfőbb a tanév 3 első hónapján belül töltik be.

Az ismétlő-iskola kötelesek (13—15 éves) vagyis azon növendékek, kik sem az iparos tanonciskolába, sem pedig a középiskolába, vagy polgári leányiskolába nem járnak — vallásfelekezetre való különbség nélkül f. évi szeptember hó 8. és 9 én d. e. 8 órától 12 óráig tartoznak a szigeti külvárosi, illetőleg a felső-vámház utcai népiskolákban beiratkozni.

Az ismétlő iskolások részére az előadások szeptember hó 15-én kezdődnek meg. Később jelentkezők szigoruan meg fognak büntetni.

Azon tankötelesek, kik a törvény által előszabott ebbeli kötelezettségüknek nem a városi, hanem más felekezeti tanintézetben tesznek eleget, azt a hatóság felhívására igazolni tartoznak.

Minden tanuló rendszerint csak azon kerületbeli iskoláknál iratkozhatik be, melyben lakása van s ettől való eltérésnek rendkívüli körülmény esetén csakis az illető szülő indokolt kérelmére az Iskolaszék adhat engedélyt.

II.

A községi polgári leányiskolánál a beiratások szintén f. évi szeptember hó 1., 2. és 3-án, — mindenkor reggeli 8 órától 12 ig fognak teljesíteni. Ugyane napokon mindenkor d. u. 2 órától a felvételi és javító vizsgák tartatnak meg. E vizsgákért külön díj nem fizetendő.

Az ünnepélyes istentisztelet szeptember hó 4-én d. e. 8 órakor tartatik, a rendes előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek.

A polgári leányiskolába oly növendékek vétének föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték és életük 9. évét már betöltötték.

Ezen intézetre vonatkozó bővebb felvilágosítások az 1899/900 tanév végével kiadott Értesítőben olvashatók.

III.

A női kereskedelmi tanfolyamba való felvétel ugyanis szeptember hó 1., 2. és 3. napjain történik, még pedig mindenkor délután 3 órától 4 ig. A tanfolyam csak azon esetben nyílik meg, ha arra elegendő hallgató jelentkezik.

IV.

A beiratási díjak a következők:

A közs. ovodákban tandíj nincsen.

A belvárosi elemi fiu- és leányiskolában különbség nélkül 10 K. A külvárosi elemi fiu- és leányiskolákban különbség nélkül 6 K. — A zeneiskolában havonként 2 K. tandíj

fizetendő. Vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik.

A polgári leányiskolában a 2 K. beiratási díjon felül, mely kivétel nélkül a beiratások alkalmával mindenki által megfizetendő, az I. osztályu növendékek 3 Kt, a II. osztályuak 4 Kt, a III. és IV. osztályuak pedig 6 Kt tartoznak fizetni havonként.

A női kereskedelmi tanfolyamban a beiratási díj 10 K.

Azon szülők és gyámok, kik elemi iskolákba járó gyermekeik vagy gyámoltjaik után járó tandíjakat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak a beirataskor igazolni, mutatni vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indoklására szolgáló egyéb körülmények a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgáltatni.

A polgári leányiskolánál azonban csak azon szülők gyermekei tarthatnak igényt tandíj-mentességre, kik vagyontalanságuk mellett még jó előmenetelt és dicséretes magaviseletet tanusítanak. A tandíj-mentességért az iskolaszékhez tartoznak folyamodni és a folyamodványukhoz szegénységi bizonyítvány okvetlenül melléklendő. A folyamodvány a beiratás alkalmával — vagy utána legfőbb két hét alatt az intézeti igazgatónál benyújtandó.

V.

A szülők, gyámok figyelmeztetnek, hogy az 1887. évi 22 ik t. cikk 3 §-a szerint a mindennapi és ismétlő-iskolába, nemkülönbben az ovodákba járó gyermekek, gyámoltjaik beiratása alkalmával — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig körorvosuk bizonyítványával beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen vedhimlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek, avagy beoltási kötelezettség alól felmentve vannak.

Törvénykezés.

§ Összbüntetés kihirdetése. Egy somberekü öregemberre szabtak ki ma összbüntetést, mert Makay József és társaival annak idején kétrendbeli csalásért és kétrendbeli magánokirathamisításért ítélte el a bíróság három évi börtönbüntetésre s ötven forint pénzbüntetésre; majd meg kétrendbeli hamis vad büntette miatt ítélte el a törvényszék egy évi börtönre. Ma összbüntetésképen a pécsi kir. törvényszék három évi és tizenegy napos börtönre s száz-száz koronát helyettesítő öt öt napra, valamint hét évi hivatalvesztésre ítélte. Az összbecsavarodott vadlott, kit Alamsics Cvetkónak hívnak, megnyugodott az ítéletbe s így az ítélet jogerős.

TÁVIRATOK.

— **Elfogott szélhámós.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Dobé Nándor hírhedt illatszergyarost, kit számos család miatt többször megbüntettek s mint katonaszökevény harmadszor is megszökött a Mária Terázia-kaszárnya börtönéből, ma délelőtt Budapesten elfogták s öt szuronyos katona kísérte a kaszárnyába.

— **Halálos szerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt Budapesten a Kölber-féle kocsi-gyárban a közsörülógép kőkorongja megrepedt s egy darabja Boros Károly kővácslégyt fején találva megölte úgy, hogy az szörnyet halt.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pekingből jelentik hogy a szövetségesek bevették a Peitang-székese gyárat.

Vucsangi alkirály harminc idegenbarát khinait lefejeztetett.

Sanghaiból jelentik, hogy Pekinggel rossz az összeköttetés. A rendelkezésre álló haderő erre elégtelen.

Tiencsin mellett ütközet várható.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Praetoriából jelentik, hogy a táborban levő boerok száma még huszezer. **Krüger** elnök Drückwaterben van.

— **Ő felsége köszönete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi „Wiener Zeitung” ő felségének **Körber** miniszterelnökhez intézett kéziratát közli, melyben köszönetet mond a lakosságnak a hetvenedik születésnapja alkalmából tolmácsolt szerencsekívánatokért.

— **Kohl Medárd fölszentelt püspök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben a pápai nunciatura házi kápolnájában ma délelőtt végezték a „processus informationis” szertartását **Kohl Medárd** heregprimási titkárral, esztergomi fölszentelt püspökké való kinevezése alkalmából.

— **A protestánsok ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A spanyol kormány megtiltotta — mint Madridból írják — a protestáns gyűlésnek Saragossába összehívását, mert a törvények a nem katolikus híveknek csak a magánkultusz gyakorlását engedik meg.

— **Pusztító árvíz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bombaiból jelentik, hogy óriási áradás folytán a madraszi kormányzóságban a Godaveri folyó roppant területeket árasztott el; **sok száz ember vízbe fullt** és a vasutak szét vannak dülva.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52		Sz. v.	9:53	
Dombovára érkezik	1:40			12:55	

	Sz. sz.	Sz. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind.	3:15	5:30	10:15	2:17	6:36	
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39	
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	8:15
N.-Kanizsáról ind.	2:22	4:57
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz.	Sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:19	6:05	10:13	
B.-Szt.-Lőrincz érk.	8:22	7:01	11:25	
Pécsre érk.	9:42	7:51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányra érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 7:20** alulról d. e. 11:35***

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

* Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

6601. sz.

Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy **Bükös Sándor** m.-peterdi lakos végrehajthatónak **Lilia Ede** pécsi lakos, mint **Bükös Sándornak**, **Klein Ádám** és dr. **Székely Ede** ellen 186 kor. 24 fill. és jár. iránti végrehajtási ügyében késedelmes árverési vevő ellen a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén lévő, M.-Peterd község határában fekvő s a m.-peterdi 340. sz. betétben felvett A. I. 1—2. sorsz. ingatlanokra az 1881: 60. t.-cz. 156. §-a alapján egészben 360 kor.; az I. 3—5. sorsz. ingatlanokra ugyancsak az 1881: 60. t.-cz. 156 §-a alapján egészben 288 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember hó 10-ik napján d. e. 9 órakor M.-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 kor. és 28 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi július hó 3-ik napján. A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz,

kir. törvényszéki bíró.

Ezen rovat alatti hirdetések ára 10 assóig 40 fillér, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Egy szoba és konyhából álló lakás kiadó Király-utca 38. számú házban.

Vasalt boltajtó, használt, 15 frtért eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakúak, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtat-

ványok **Taizs József** könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott **írószerek és papírok** nagy választékban raktáron tartatnak.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése

miatt — olcsó áron eladók. — Cim a kiadóhivatalban.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cim a kiadóhivatalban.